

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA *LAUDATE DEUM*. Papa Francesc.

Resistències i confusions

7. Per a ridiculitzar els qui parlen de l'escalfament global, es recorre al fet que solen verificar-se freds també extrems. S'oblida que aquest i altres símptomes extraordinaris no són res més que diverses expressions alternatives de la mateixa causa: el desequilibri global provocat per l'escalfament del planeta. Tant les sequeres com els al·luvions, tant els llacs que s'assequen com les poblacions arrasades per sismes submarins o inundacions, tenen en definitiva el mateix origen. D'altra banda, si parlem d'un fenomen global no ho podem confondre amb esdeveniments transitoris i canviants, que s'expliquen en bona part per factors locals.

8. La manca d'informació porta a confondre les grans projeccions climàtiques que suposen períodes llargs —parlem almenys de dècades— amb les previsions meteorològiques que com a màxim poden abastar algunes setmanes. Quan parlem del canvi climàtic ens referim a una realitat global —amb variacions locals constants— que persisteix durant diverses dècades.

9. Amb la pretensió de simplificar la realitat, no falten els qui responsabilitzen els pobres perquè tenen molts fills i pretenen resoldre-ho mutilant les dones dels països menys desenvolupats. Com sempre, sembla que la culpa és dels pobres. Però la realitat és que un baix percentatge més ric del planeta contamina més que el 50 % més pobre de tota la població mundial, i que l'emissió per càpita dels països més rics és moltes vegades més gran que la dels més pobres. Com es pot oblidar que l'Àfrica, que conté més de la meitat de les persones més pobres del planeta, és responsable d'una mínima part de les emissions històriques? ■

(continuarà)

Diumenge, 5 de maig de 2024. Núm. 754

DIUMENGE VI DE PASQUA



« L'AMOR MÉS GRAN »

Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé". "...el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus".

La primera lectura d'avui ens narra un canvi, un progrés, en la vivència de la fe de la primitiva comunitat cristiana, l'Església: l'obertura als no jueus.

Jesús, en la seva predicació, havia deixat ben clar que la salvació és per a tots els homes. De fet envià els apòstols a tots els pobles a predicar i a batejar. Però la primitiva comunitat, majoritàriament jueva, no n'acabava d'estar convençuda. En les pàgines del llibre dels Fets dels Apòstols apareixen nombroses discrepàncies en aquest sentit. Però Déu va duent a terme la seva obra, malgrat els homes. És l'Esperit de Déu qui desvetlla l'autèntica actitud: Cal anar també als pagans. I l'apòstol Pere, cap del col·legi apostòlic, ratifica aquesta actitud: *“Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?”*

L'Església, amb la promesa feta per Jesús del seu Esperit Sant, està segura que, per entrebancs que la nostra acció humana posi a l'obra de Déu, aquesta s'obrirà pas amb força. No pot ser d'una altra manera.

També avui l'Església viu nombroses contradiccions. També nosaltres, els cristians del segle XXI estem immersos en un món ple de canvis. Quina ha de ser la nostra actitud? Cap on ha de tendir l'acció de l'Església? Què espera el nostre món de nosaltres, els creients?...

Interrogants que afecten la nostra manera de viure la fe. Problemes que angoixen la nostra manera de viure com a cristians. Dissensions que fan estèril la nostra acció transformadora de la realitat.

Però tot això s'esclareix si confiem en l'Esperit Sant. És el gran do de la Pasqua. El Crist ressuscitat ens l'envia per dur-nos a la veritat completa, a l'amor sense fronteres... i l'Esperit, que és amor, ens mou a estimar. Pel camí de l'amor podem estar segurs de fer avançar el nostre món. Per aquest camí, i només per aquest, arribarem al Déu que és Amor.

Per això el papa Francesc insisteix tant en mostrar la misericòrdia de Déu. Perquè l'amor ve de Déu. *“És ell qui ha estat el primer d'estimar-nos”* (segona lectura). I sense mesura.

L'Eucaristia ens fa recordar l'amor que Déu ens té: *“ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics”* (evangeli). Si volem correspondre al seu amor total, també nosaltres ens hem d'estimar amb un gran amor. ■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

- Dissabte, 4:** 18,30: Jaume Vallmajor Cambó i Joana Terradas Clavaguera
- Diumenge, 5:** 12,00: Pel poble.
18,30: Família Crosas Batista
- Dilluns, 6:** 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
- Dimarts, 7:** 18,30: Per les Vocacions religioses
- Dimecres, 8:** 18,30: Intenció particular
- Dijous, 9:** 18,30: Mons. Carles Soler i Perdigo
- Divendres, 10:** 18,30: Intenció particular
- Dissabte, 11:** 18,30: Enric Romero Álvarez
- Diumenge, 12:** 12,00: Ferran Pérez i Elvira Boluda.
18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

CONCERT

Dissabte vinent, dia 11 de maig, en el marc de TEMPS DE FLORS, a 2/ 4 de 8 del vespre (19'30), Concert a càrrec del Cor “Musics'son” i del Cor “Da Capo”. Direcció: Sheila Garcia Barba. Piano: Caterina Clos Bassedas. Organitzat per la Societat Handeliàna de Girona.

Tots hi sou convidats.